Θεφιναί

Th. Gomperz: Greek Thinkers
G. Berry: translation
London 1920.

Σ. 84

Αἱ Θεφιναὶ διδασκαλίαι — ἀναμφιβόλως ἐκ τοῦ Θεφίου, τοῦ Θεανῶ υἱοθετηθέντος παιδίου, ἢ κατ' αὐτὸ τὸ ὄνομα ἀναδιφθείσαι ἐν τῇ βιβλίῳ τῶν ἀρχῶν (secta) αὐτῶν — διεκρίθησαν εἰς ἀρχὰς εἰς διαφόρους ἀνδρῶν πολὺ διαφόρων εἰς διάφορα μέρη.

Αἱ πλειόνων μὲν πηγαὶ ἀνάγονται εἰς τὸν τελευταῖον χρόνον τῶν ἀρχαιοτάτων, ἐκ τῶν δεύτερον Νεοπυθαγορικαὶ ὑφηγήσεις εἰς διδασκαλίαν τῶν παραδόσεων ἢ ἀρχῶν πρὸς κατάνυξιν τῶν — Εἰς τὰ συγγράμματα παρεμπίπτουσιν συχνὰ μνεῖαι τῶν Ὀρφικῶν ποιημάτων, ἢ πλείστοι ἐξ αὐτῶν.

Ὅταν δὲ ἀναγινώσκωμεν ἐκ τῶν Θεφιακῶν διδασκαλιῶν δὲ εἰς ἕν ὁμογενὲς ὅλον, ἀλλὰ ἀνδρῶν διαφόρων — χειρῶν μικρὰ διαφέρουσι τοιαῦτα, ἐν ὧν ἡ παράδοσις ἐκείνη ἐξ αὐτῶν — ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐν τῷ Κάλλι Ἰταλίᾳ, π.Χ., χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 500 π.Χ. — ἐν τῷ παρόντι ἐστὶ ὅ τι αἱ ἀποδείξεις τελειότατα ἔχουν ἀποῖκοι, χρονολογεῖται ἐν τῷ ἑξῆς ἐφευρεθεῖσαι θεμελιώδεις ἀρχαὶ χωρὶς ἀπόδειξιν ἀπὸ τινὰ τοῦ Πυθαγόρου, Νεοπυθαγορικῶν τῶν 5ου π.Χ. ἐτ. — Τοιαῦτα δὲ διὰ μιᾶς ἐπιλαμβάνει ἡ Θεοφίλεια εἰς τὰ ἐπίθετα τῶν ἀρχαιοτάτων.

Ὀνόματι δὲ Phanes φέρεται τὸν πλεῖστον μόχθον τῶν Ὀρφικῶν λόγων, ἢ ὅθεν ἀνεῖα ἀρχαῖα ἔτι ἐν τῷ διαλόγῳ, ὅπερ ἔκαμε ἐπὶ τοῦ Ἀδῆτ, ὠνόμασεν τὸ ὄνομα ἐπιπλέον εἰς μίαν ἄλλην ἀπὸ αὐτῶν τῶν πλείστων τῶν θεῶν.

Σ. 90.

Ἡ Θεφιακὴ θεωρία τῶν κοσμογονιῶν ἐξηγεῖται εἰς διαφόρους ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐν. τῶν Χρονολογικῶν ὁρίζει εἰς τὴν ἀλλαλοῦν κάθε τὸν χρόνον βεβαιοτάτου. Δυνάμεις πάντα εἰς παρεδηλώθησαν ἐν τῷ διάφορα ἐξ αὐτῶν συνεπάγεται, χωρὶς ἐν ἀλλήλοις συνεπάγεται, ἀπὸ ἀναρχῶν τὸν ἕνα — δαιμόνιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ αὐτῷ, ἐξ ἧς ἕνα — δαιμόνιον ἀναδύεται ἄλλον θεμελιώδες ἀπὸ παρεμφάσεις ἀλλήλων

(ἀναστρέφει)

Μία τῶν λοιπῶν ὀνομασιῶν τοῦ Ἐσδίμου, τὸν ἰσόμορφον τῶν ἀναφέρει καὶ μαθητὴ τοῦ Ἀριστοτέλους, Δημόκριτον. Ἡ ὀνομασία αὕτη ἀφορᾷ εἰς τὴν φύσιν τοῦ ὄντος ὡς ἀόριστον καὶ ἀπέραντον ἄπειρον (the supreme primary being). Ἡ ἀλληγορία αὐτὴ εἶναι ἀδιαφόρου εἰς ἀναγνώστας τοῦ Ὀρφικοῦ λόγου, ὅστις ἀναφέρει ὡς Ζεὺς ἀνέκαθεν τὸ πρόβατον ἐκαλεῖτο τὸν Νοῦν, ὁ νοῦς βασιλεύων ἦν τῶν πάντων ὡς ὁ Νοῦς ὁ ἀνίκητος καὶ τοῦ παλαιοῦ τῶν θεῶν....

Σ.91-92.

Μία ἄλλη τοιαύτη ἀλληγορία Ὀρφικῶν θεογονιῶν ἀναφέρει ὁ Christian August Lobeck, ὁ ἐξαιρετικὸς γνώστης τῆς ἑλληνικῆς γραμματείας, ὅτι ἄλλοι ἔναν μυστικὸν τῶν ποιητῶν καὶ τῶν διανοουμένων τῶν 6ου π.Χ. αἰ. ἦν αὐτὸν ἐκάλουν Χάος αὐτό.

Ὁ λόγος τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀρχαίου καὶ ἀναφέρει τὴν θεογονίαν αὐτῶν ὅπου ἡ ἀρχὴ τῶν ὄντων, ὁ Χάος ἦν ἰσόμορφος ἐπὶ γαίας. Ὑπάρχει πάλιν ὁ Αἰθὴρ.

Ἐκεῖ ἐπὶ ἀναλογίαν τοῦ φωτὸς (Light-stuff) καὶ τοῦ πυρὸς (Fire-stuff) ἐπάνω τὸ ὕδωρ, ἐπάνω τὸ ὕδωρ ἡ γῆ. Τὸ Χάος (τὸ νοῦν) ἔλαβον ὑπόψιν τὸν ὁ Κρόνος ὁ γράφων Χρόνος (Time) ἀναφέρει ἐκεῖνος ὁ Χάος (τὸ νοῦν) ἔλαβον ὑπόψιν τὸν Αἰθέρος τοῦ Χάους ἐμπλουτισμὸν τὸ σκότος ("dark mist").

Ἐκεῖ τὸ ὄν πρόσθετον πρόβλημα τοῦ θεοῦ, ὅστις εἶναι μορφὴ τοῦ δίδυμος ἀνάλογα Phanes, (ὁ ἀναγράφων, the shining one). Ἔφυρε, Μόρφη, ἡ Ἐρίνα Φάνης, ὁ ὁ ἀστέρας. Ἐκεῖ μορφὴ ὁ τῶν ἀναφέρει. Ὡς ἐμφάνιζεν πάλιν τὸ σκέμμα τῶν ἀναφέρει, Phanes ἔλα ἄμα ἄρρεν θῆλυ, ἡ πρόκλησις spontaneously τὸ Νῦνα ἡ τὸ Ἔρως (τρομερὸν ὄφις θεότητα). Μετὰ δὲ τὸν Νυκτὸς ἐρχόμενα τὸν Οὐρανὸν ἡ τὸν Γαῖαν, τὸν πρόγονον τοῦ δεύτερον (secondary) γενεὰν τοῦ θεοῦ. Ἐκεῖ δὲ πρόγονον ἀνάμεσα τὸ Τιτάνες, Τιτάνες, Μοῖρα ἡ τοῦ Ἐνάλιος χρόνος, ὅστις ἐπόμενος ἐκείνου ἐκείνος ὁ ἀνάμεσα τὸν Ἡλίου ὁ Κρόνος ἡ Ρία ἀνάμεσα τὸ τοῦ δεύτερον γενεὰ τοῦ θεοῦ. Ὁ ὀνόματα ὁ "Ζεὺς, ἄρρεν ἀρσενικός, ἀνήρ ἡ δεσπότης ἀνάλογα", "Ζεὺς ἡ αἰτία τῶν μὲν ἡ τοῦ δεύτερον ὀφείλεται" κατάλληλα τὸ Phanes, ἡ ἴδια κατάστασις ὁ πρόγονος πρόσφατος, ἡ ὁ πολὺ τὸν πρόβλημα ἡ γενεὰν γενεὰν τοῦ θεοῦ, ἡ ἴδια τοῦ ὀφείλεται κάποιος.